

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 1035

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 14 noiembrie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		ACTE ALE ORDINULUI ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA	
139. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 124/2020 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	2	38. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 4 la Statutul Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România nr. 1/2009	5
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
7. — Decizie privind delegarea atribuțiilor președintelui Camerei Deputaților	2	312. — Ordin privind publicarea efectuării radierii din Registrul general și din Registrul special Instituției Financiare Nebancare a Societății INFRARUT I.F.N. — S.A.	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		313. — Ordin privind publicarea efectuării radierii din Registrul general și din Registrul special Instituției Financiare Nebancare a Societății AGER LEASING IFN — S.A.	6
3.587/6.614. — Ordin al ministrului sănătății și al ministrului educației pentru modificarea anexei nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007 privind modul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală	3	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
5.740. — Ordin al ministrului investițiilor și proiectelor europene privind modificarea și completarea Ordinului ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 3.956/2023 pentru aprobarea modului de decontare a primelor de carieră, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul nedidactic din învățământul de stat, suportate din fonduri externe nerambursabile.....	4	Decizia nr. 57 din 18 septembrie 2023 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	7–16
		★	
		Rectificări	16

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 124/2020 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 49 și 50 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 124/2020 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1280 din 22 decembrie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. III — Componența Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital:

— domnul senator Zamfir Daniel-Cătălin — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat se include în componența comisiei în locul domnului senator Matieș Călin-Gheorghe — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor;

— domnul senator Matieș Călin-Gheorghe — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor se include în

componența comisiei în locul domnului senator Dăneasă Mircea — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor.

2. La anexa nr. VIII — Componența Comisiei pentru agricultură, industrie alimentară și dezvoltare rurală, domnul senator Torma Adrian Constantin — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat se include în componența comisiei în locul domnului senator Matieș Călin-Gheorghe — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor.

3. La anexa nr. X — Componența Comisiei pentru administrație publică, domnul senator Cristescu Ionel-Dănuț — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat se include în componența comisiei în locul domnului senator Matieș Călin-Gheorghe — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 13 noiembrie 2023, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 13 noiembrie 2023.

Nr. 139.

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

DECIZIE**privind delegarea atribuțiilor
președintelui Camerei Deputaților**

În temeiul art. 34 și 35 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

președintele Camerei Deputaților emite prezenta decizie.

Articol unic. — În data de 15 noiembrie 2023, atribuțiile președintelui Camerei Deputaților vor fi exercitate de domnul deputat Vasile-Daniel Suci, vicepreședinte al Camerei Deputaților.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

ALFRED-ROBERT SIMONIS

București, 14 noiembrie 2023.

Nr. 7.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 3.587 din 20 octombrie 2023

MINISTERUL EDUCAȚIEI
Nr. 6.614 din 2 noiembrie 2023

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007 privind modul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală

Văzând Referatul de aprobare nr. AR 19.201/2023 al Direcției politice de resurse umane în sănătate din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere Avizul favorabil al Colegiului Medicilor din România nr. 3.242 din 14.07.2022, înregistrat la Ministerul Sănătății cu nr. DGAM/307/1 din 28.07.2022, privind curriculumul specialității Chirurgie generală,

având în vedere Avizul favorabil al Colegiului Medicilor din România nr. 6.576 din 11.11.2022, înregistrat la Ministerul Sănătății cu nr. 2.236 din 22.11.2022, privind curriculumul specialității Dermatovenerologie,

având în vedere Avizul favorabil al Colegiului Medicilor din România nr. 6.391 din 27.09.2023, înregistrat la Ministerul Sănătății cu nr. DPRUS 183 din 28.09.2023, privind curriculumul specialității Epidemiologie,

având în vedere Avizul cu observații al Colegiului Medicilor din România nr. 10.686 din 21.12.2022, înregistrat la Ministerul Sănătății cu nr. 1.608 din 18.01.2023, privind curriculumul specialității Medicină internă, conexasat cu răspunsul președintelui Comisiei de medicină internă nr. 1.680 din 18.01.2023 privind completarea curriculumului cu preluarea observațiilor formulate de CMR,

având în vedere prevederile art. 10 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012. cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și ministrul educației emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007 privind modul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 și 671 bis din 1 octombrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Curriculumul de pregătire în specialitatea Chirurgie generală se modifică și se înlocuiește cu curriculumul de pregătire în specialitatea Chirurgie generală, prevăzut în anexa nr. 1.

2. Curriculumul de pregătire în specialitatea Dermatovenerologie se modifică și se înlocuiește cu curriculumul de pregătire în specialitatea Dermatovenerologie, prevăzut în anexa nr. 2.

3. Curriculumul de pregătire în specialitatea Epidemiologie se modifică și se înlocuiește cu curriculumul de pregătire în specialitatea Epidemiologie, prevăzut în anexa nr. 3.

4. Curriculumul de pregătire în specialitatea Medicină internă se modifică și se înlocuiește cu curriculumul de pregătire în specialitatea Medicină internă, prevăzut în anexa nr. 4.

Art. II. — Anexele nr. 1—4*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Rezidenții seriilor noiembrie 2023 și ulterioare, confirmați în specialitățile Chirurgie generală, Dermatovenerologie, Epidemiologie, Medicină internă, efectuează pregătirea conform curriculumurilor aprobate prin prezentul ordin.

Art. IV. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și al Ministerului Educației și instituțiile de învățământ medical superior din centrele universitare acreditate vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

*) Anexele nr. 1—4 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL INVESTIȚIILOR ȘI PROIECTELOR EUROPENE

ORDIN**privind modificarea și completarea Ordinului ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 3.956/2023 pentru aprobarea modului de decontare a primelor de carieră, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul nedidactic din învățământul de stat, suportate din fonduri externe nerambursabile**

În conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul administrativ din învățământul de stat, suportate din fonduri externe nerambursabile, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile Ordinului ministrului educației nr. 6.322/2023 privind aprobarea tipologiei și a necesarului de cursuri de pregătire profesională pentru personalul nedidactic, pentru anul școlar și universitar 2023—2024,

luând în considerare Referatul de aprobare al Direcției generale programe europene capital uman nr. 182.840 din 2.11.2023,

în temeiul art. 14 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 52/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul investițiilor și proiectelor europene emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 3.956/2023 pentru aprobarea modului de decontare a primelor de carieră, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul nedidactic din învățământul de

stat, suportate din fonduri externe nerambursabile, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 20 octombrie 2023, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) cadrele didactice și didactice auxiliare din sistemul de învățământ universitar de stat;”.

2. La articolul 6 litera b), punctul (iv) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iv) Un procent de până la 30% din valoarea nominală a primei de carieră didactică pentru acoperirea de nevoi didactice individuale specifice ale cadrelor didactice	Declarație pe propria răspundere semnată de către beneficiarul final, privind corelarea dintre produsul/serviciul achiziționat și «nevoia didactică individuală specifică», original, prevăzută în anexă	Beneficiar final conform art. 2 lit. a) și b)	Instituția de învățământ (unde beneficiarul final își desfășoară activitatea) va păstra originalul documentului justificativ și îl va arhiva, fizic sau electronic.
	Dovada plății la unitatea afiliată	Unitate emitentă	Unitate emitentă”

3. După articolul 7 se introduce o anexă, având cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Adrian Căciu

București, 3 noiembrie 2023.
Nr. 5.740.

ANEXĂ
(Anexa la Ordinul nr. 3.956/2023)

DECLARAȚIE

Subsemnata/Subsemnatul,, cu domiciliul în, localitatea, județul, CNP, având funcția de la, în calitate de beneficiar final personal didactic, cunoscând prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul administrativ din învățământul de stat, suportate din fonduri externe nerambursabile, cu modificările și completările ulterioare, declar pe propria răspundere că un procent de până la 30% din valoarea nominală a primei de carieră didactică a fost cheltuit pentru acoperirea de nevoi didactice individuale specifice.

Data

.....
Semnătura
.....

ACTE ALE ORDINULUI ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA

ORDINUL ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei nr. 4 la Statutul Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România nr. 1/2009

În temeiul prevederilor art. 53 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 26 alin. (2) și (6) din Statutul Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România nr. 1/2009, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România emite următoarea hotărâre:

Art. I. — În anexa nr. 4 la Statutul Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România nr. 1/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 26 februarie

2009, cu modificările și completările ulterioare, formularul „Aviz anual pentru autorizarea exercitării profesiei” se modifică și se înlocuiește cu formularul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România,
Mircea Timofte

București, 9 noiembrie 2023.
Nr. 38.

ANEXĂ*)

	ORDINUL ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA FILIALA Nr. / data	Timbru sec
	AVIZ ANUAL PENTRU AUTORIZAREA EXERCITĂRII PROFESIEI PENTRU ANUL _____	
Se certifică faptul că D-na/DI cu CNP este autorizat/ă să exercite profesia de pe baza certificatului de membru asociat serianr. înregistrat la data de în specialitatea		
Prezentul aviz este valabil de la data de până la data de		
Polița de asigurare: 1. Seria nr. / data, Societatea 2. Seria nr. / data, Societatea 3.		
Nr. Credite EMC Sancțiuni		
Președinte		

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**privind publicarea efectuării radierii din Registrul general și din Registrul special
Instituții Financiare Nebancare a Societății INFRARUT I.F.N. — S.A.**

Având în vedere solicitarea de radiere din Registrul general și din Registrul special Instituții Financiare Nebancare a Societății INFRARUT I.F.N. — S.A., formulată prin Scrisoarea nr. 32 din 26.09.2023, precum și îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 113 alin. (1) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 20/2009 privind instituțiile financiare nebancale, cu modificările și completările ulterioare, în baza art. 28 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 35 alin. (1) și (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și ale Hotărârii Parlamentului României nr. 19/2019 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune publicarea efectuării radierii din Registrul general și din Registrul special Instituții Financiare Nebancare, ținute de către Banca Națională a României, a Societății INFRARUT I.F.N. — S.A., cu sediul în satul Șcheia, comuna Șcheia, Str. Oborului nr. 390B, județul Suceava,

înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J33/1499/2022, cod unic de înregistrare 46559788, înscrisă în Registrul general cu nr. RG-PJR-34-110382/10.10.2022 și în Registrul special Instituții Financiare Nebancare cu nr. RS-PJR-34-110147/07.02.2023, la secțiunea k) — „Activități multiple de creditare”.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 1 noiembrie 2023.

Nr. 312.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**privind publicarea efectuării radierii din Registrul general și din Registrul special
Instituții Financiare Nebancare a Societății AGER LEASING IFN — S.A.**

Având în vedere solicitarea de radiere din Registrul general și din Registrul special Instituții Financiare Nebancare a Societății AGER LEASING IFN — S.A., formulată prin scrisorile înregistrate la Banca Națională a României cu nr. VI/9.588 din 13.06.2023 și nr. VI/16.350 din 17.10.2023, precum și îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 113 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 20/2009 privind instituțiile financiare nebancale, cu modificările și completările ulterioare, în baza art. 28 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 35 alin. (1) și (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și ale Hotărârii Parlamentului României nr. 19/2019 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune publicarea efectuării radierii din Registrul general și Registrul special Instituții Financiare Nebancare, ținute de către Banca Națională a României, a Societății AGER LEASING IFN — S.A., cu sediul în Str. Portului nr. 2, Giurgiu, județul Giurgiu, înregistrată la registrul comerțului

cu nr. J52/216/1999, având cod unic de înregistrare 12354400, înscrisă în Registrul general și în Registrul special Instituții Financiare Nebancare cu nr. RG-PJR-19-110123 și, respectiv, cu nr. RS-PJR-19-110018, la secțiunea k) — „Activități multiple de creditare”.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 1 noiembrie 2023.

Nr. 313.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 57

din 18 septembrie 2023

Dosar nr. 1.407/1/2023

Completul compus din:

Eleni Cristina Marcu	— președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Cristina Rotaru-Radu	— judecător la Secția penală
Rodica Aida Popa	— judecător la Secția penală
Dan-Andrei Enescu	— judecător la Secția penală
Lavinia Valeria Lefterache	— judecător la Secția penală
Ioana Bogdan	— judecător la Secția penală
Alin Sorin Niculescu	— judecător la Secția penală
Luminița Criștiu-Ninu	— judecător la Secția penală
Valerica Voica	— judecător la Secția penală

1. Pe rol se află soluționarea cauzei având ca obiect sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„*Constituie infracțiune, în condițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal, acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, în cazul în care aceasta din urmă săvârșește infracțiunea de refuz de prelevare de probe biologice în vederea determinării alcoolemiei, fiind trimisă în judecată pentru această infracțiune?*”

2. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 34 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023.

3. Ședința este prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Eleni Cristina Marcu.

4. La ședința de judecată participă doamna Adina Andreea Ciuhan Teodoru, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023.

5. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Ecaterina Nicoleta Eucarie, procuror în cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

6. Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, doamna procuror Ecaterina Nicoleta Eucarie, având cuvântul referitor la chestiunea de drept supusă dezlegării, în temeiul art. 475—477 din Codul de procedură penală, a solicitat respingerea ca inadmisibilă a sesizării formulate de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru

cauze cu minori și de familie, arătând că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării.

7. Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut că în speță nu este îndeplinită condiția de admisibilitate referitoare la *inexistența unei dezlegări a aceleiași probleme de drept date anterior de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mecanismele de unificare a practicii*. Astfel, deși sesizarea a fost formulată astfel încât aparent implică raportul dintre infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (3) din Codul penal și infracțiunea de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice prevăzută de art. 337 din Codul penal, întrebarea adresată instanței supreme privește, în esență, conținutul constitutiv al infracțiunii de conducere fără permis, comisă în modalitatea încredințării vehiculului, pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, spre conducere unei persoane aflate sub influența alcoolului, prevăzută de art. 335 alin. (3) din Codul penal, cu referire la semnificația sintagmei „*sub influența alcoolului*”. Prin Decizia nr. 14 din 25 mai 2020 instanța supremă a stabilit cu caracter obligatoriu faptul că pentru a fi întrunite condițiile de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal este necesar ca persoana căreia i se încredințează un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.

8. Totodată, s-a susținut că nu este îndeplinită nici *condiția de admisibilitate referitoare la existența unei chestiuni de drept veritabile care să privească interpretarea unei dispoziții legale în abstracto, respectiv o dezlegare cu valoare de principiu*, nu rezolvarea implicită a unor particularități care țin de fondul cauzei și nici confirmarea soluției care se prefigurează în cauză. Din analiza încheierii de sesizare se observă că instanța de trimitere a și oferit răspunsul la propria întrebare, subliniind în considerente că *esențială în cauză este existența unei imposibilități de stabilire a alcoolemiei, imposibilitate ce a rezultat din săvârșirea unei alte infracțiuni, respectiv refuzul de prelevare a mostrelor biologice în vederea determinării alcoolemiei, fapt pentru care conducătorul auto a fost trimis în judecată*. În acest context, s-a apreciat că instanța de trimitere solicită, în esență, o confirmare a soluției care se prefigurează în cauză. Or, așa cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, nu este permis a se apela la acest mijloc legal în scopul de a primi de la instanța supremă rezolvarea în concret a speței, în formula confirmării sau neconfirmării soluției ce se prefigurează în cauză.

9. Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecător Eleni Cristina Marcu, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare privind sesizarea formulată.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI
DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

10. Prin Încheierea din ședința publică din data de 9 mai 2023, Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, în baza art. 476 alin. (1) raportat la art. 475 din Codul de procedură penală, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„Constituie infracțiune, în condițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal, acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, în cazul în care aceasta din urmă săvârșește infracțiunea de refuz de prelevare de probe biologice în vederea determinării alcoolemiei, fiind trimisă în judecată pentru această infracțiune?”

II. Expunerea succintă a cauzei

11. Sesizarea a fost efectuată în cadrul judecății apelului formulat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Bacău împotriva Deciziei penale nr. 784 din 28 iunie 2022, pronunțată de Judecătoria Bacău în Dosarul nr. 10.596/180/2021.

12. Prin Sentința penală nr. 784 din 28 iunie 2022, pronunțată de Judecătoria Bacău în Dosarul nr. 10.596/180/2021, s-a dispus: „I. În temeiul art. 337 din Codul penal, cu aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală raportat la art. 396 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, condamnarea inculpatului L. E.-G. la pedeapsa de 1 (un) an și 3 (trei) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de refuz de prelevare de mostre biologice (faptă din 14 iulie 2019). (...) II. 1) În temeiul art. 396 alin. (1) și (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, a fost achitat inculpatul C. T.-C. cu privire la săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul fără a deține permis de conducere — modalitatea încredințării unei persoane aflate sub influența alcoolului, prevăzută de art. 335 alin. (3) din Codul penal, în interpretarea Deciziei nr. 14/2020 a instanței supreme, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală. II. 2) În temeiul dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală raportat la art. 396 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, a fost condamnat inculpatul C. T.-C. la pedeapsa de 1 (un) an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului.(...)”

13. Situația de fapt reținută de prima instanță constă în aceea că: la data de 13 iulie 2019, în jurul orei 23.15, lucrătorii din cadrul Poliției Municipiului Bacău — Biroul Rutier, în timp ce se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu, au constatat că pe sensul de mers dinspre centrul municipiului Bacău către comuna Nicolae Bălcescu circula autoturismul marca Audi A4, cu numărul de înmatriculare KM10YPN, cu viteza de 131 km/h, drept care au efectuat manevră de întoarcere pentru a efectua semnal de oprire conducătorului auto.

14. Ulterior, în momentul în care au ajuns în dreptul autoturismului, au sesizat că persoana care conducea autoturismul a încercat să își schimbe locul cu pasagerul din partea stângă. Conducătorul autoturismului a fost identificat în persoana numitului C. T.-C., iar pasagerul care ocupa locul din față a fost identificat în persoana numitului L. E.-G. Inculpatul C. T.-C. a fost testat cu aparatul etilotest marca Drager seria ARUB nr. 0712, nr. test 00034, rezultatul acestuia fiind de 0,52 g/l alcool pur în aerul expirat. A fost condus ulterior la Spitalul Județean de Urgență Bacău în vederea prelevării de mostre biologice.

15. Inculpatul C. T.-C. și-a exprimat consimțământul în vederea prelevării a două probe de sânge. La ora 23.50 i-a fost prelevată prima probă de sânge, iar la ora 00.50 cea de-a doua, folosindu-se o trusă standard care a fost desigilată și sigilată în prezența sa, utilizând sigiliul seria 178922. Prima probă de sânge recoltată a indicat o valoare a alcoolemiei de 1,50 g/l alcool pur în sânge, iar cea de a doua probă, prelevată la interval de o oră, a indicat o valoare a alcoolemiei de 1,37 g/l alcool pur în sânge, conform buletinului de analiză toxicologică nr. A12/1.392 din 25 iulie 2019, eliberat de Serviciul Județean de Medicină Legală Bacău.

16. Ulterior, după câteva ore, respectiv în data de 14 iulie 2019, în jurul orei 1.45, lucrători din cadrul Poliției Municipiului Bacău — Biroul rutier, aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, au constatat că pe sensul de mers dinspre Strada Stadionului către strada Spiru Haret circula autoturismul cu numărul de înmatriculare KM10YPN și au procedat la oprirea acestuia, întrucât anterior conducătorul auto al acestui vehicul fusese depistat conducând cu o alcoolemie peste limita legală.

17. De data aceasta, la volanul autoturismului a fost identificat numitul L. E.-G., acesta emanând la rândul său halenă alcoolică, fiind testat cu aparatul etilotest marca Drager seria ARUB 0712, nr. test 00035, rezultatul fiind de 0,54 mg/l alcool pur în aerul expirat. Acesta a fost condus la Spitalul Județean Bacău în vederea recoltării mostrelor biologice de sânge în vederea stabilirii alcoolemiei, însă a refuzat să îi fie prelevate mostre biologice.

18. În considerentele sentinței apelate printre altele, analizând situația de fapt expusă raportat la elementele constitutive ale infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis — modalitatea încredințării unei persoane aflate sub influența alcoolului, prevăzută de art. 335 alin. (3) din Codul penal, instanța de fond a reținut următoarele:

19. Inculpatul C. T.-C. a încredințat pentru a-l conduce, în calitate sa de proprietar, autoturismul marca Audi A4, cu numărul de înmatriculare KM10YPN, inculpatului L. E.-G. Din declarațiile celor doi inculpați a rezultat că aceștia au consumat împreună în seara de 13 iulie 2019, înainte de ora 23.00, mai multe halbe de bere. Așadar, este dincolo de orice dubiu că inculpatul C. cunoștea atunci când i-a încredințat mașina pentru a o conduce că inculpatul L. era sub influența alcoolului. Prezența alcoolului a fost stabilită și prin testarea cu aparatul etilotest marca Drager seria ARUB 0712, nr. test 00035, rezultatul fiind de 0,54 mg/l alcool pur în aerul expirat. Sunt îndeplinite condițiile de tipicitate obiectivă constând în încredințarea vehiculului, vehicul pentru care este necesar permis de conducere pe un drum public.

20. Cu incidență directă asupra interpretării art. 335 alin. (3) din Codul penal, instanța a reținut că a fost pronunțată Decizia nr. 14/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 10 februarie 2021) prin care s-a stabilit că: *„În interpretarea dispozițiilor art. 335 alin. (3) din Codul penal, care incriminează fapta unei persoane de a încredința un vehicul pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, acestea trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.”*

21. Altfel spus, trebuie stabilit nivelul alcoolemiei persoanei căreia i s-a încredințat un vehicul și, doar dacă acesta este superior pragului minim incriminat de legea penală, putem discuta de o infracțiune tipică de art. 335 alin. (3) din Codul penal.

22. Or, în datele speței, la niciun moment nu a fost stabilit nivelul alcoolemiei în sânge cu privire la inculpatul L. E.-G., persoana căreia i s-a încredințat mașina. Desigur că acesta a refuzat recoltarea probelor biologice, iar testarea sa cu etilotestul nu este aptă de a satisface *per se* interpretarea dată prin Decizia nr. 14/2020 a instanței supreme. Ca urmare a imposibilității stabilirii alcoolemiei inculpatului L. E.-G. este posibil ca infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal să îi lipsească una din condițiile esențiale de tipicitate obiectivă.

III. Dispoziții relevante

Codul penal

Art. 335. — Conducerea unui vehicul fără permis de conducere

(1) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui tramvai de către o persoană care nu posedă permis de conducere se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv ori al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana care încredințează un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află în una dintre situațiile prevăzute în alin. (1) sau alin. (2) sau sub influența alcoolului ori a unor substanțe psihoactive.

Art. 336. — Conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe

(1) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana, aflată sub influența unor substanțe psihoactive, care conduce un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere.

(3) Dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute în alin. (1) și alin. (2) efectuează transport public de persoane, transport de substanțe sau produse periculoase ori se află în procesul de instruire practică a unor persoane pentru obținerea permisului de conducere sau în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Art. 337. — Refuzul sau sustragerea de la prelevarea de mostre biologice

Refuzul ori sustragerea conducătorului unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere ori a instructorului auto, aflat în procesul de instruire, sau a examinatorului autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, de a se supune prelevării de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei ori a prezenței unor substanțe psihoactive se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

IV. Punctul de vedere al completului care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

23. Instanța de trimitere a constatat că în cauză se impune a se stabili dacă inculpatul L. E.-G., căruia inculpatul C. T.-C. i-a încredințat autoturismul, avea, în fapt, o alcoolemie de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge atunci când a condus autoturismul pe drumurile publice.

24. Astfel, instanța a reținut că, în lipsa prelevării de probe biologice prin care să se stabilească nivelul alcoolemiei din sânge, în ceea ce îl privește pe inculpatul L. E.-G. nu se poate concluziona că este dovedită latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal de care este acuzat inculpatul C. T.-C.

25. Existența unei alcoolemii de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge la momentul conducerii autoturismului pe drumurile publice, a celui căruia i-a fost încredințat autoturismul spre a fi condus, constituie o situație premisă pentru reținerea infracțiunii prevăzute la art. 335 alin. (3) din Codul penal în sarcina proprietarului autoturismului.

26. Curtea a reținut că situația premisă depinde de îndeplinirea prealabilă de către conducătorul auto a obligației primordiale de a se supune prelevării de probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei.

27. Astfel, acesta a fost testat cu aparatul etilotest marca Drager seria ARUB 0712, nr. test 00035, rezultatul fiind de 0,54 mg/l alcool pur în aerul expirat. Ulterior, acesta a fost condus la Spitalul Județean Bacău în vederea recoltării mostrelor biologice de sânge pentru stabilirea alcoolemiei, însă a refuzat să îi fie prelevate mostre biologice.

28. Esențial în cauză este faptul că a existat o imposibilitate de stabilire a alcoolemiei, rezultată din săvârșirea unei alte infracțiuni — refuzul de prelevare de probe biologice în vederea determinării alcoolemiei, conducătorul auto fiind trimis în judecată pentru această infracțiune în același dosar.

V. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele judecătorești arondate

29. În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, s-a solicitat punctul de vedere al instanțelor judecătorești asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

30. Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Târgu Mureș, Curtea de Apel Timișoara, care, după caz, au făcut referire și la opiniile unora dintre instanțele arondate.

31. Într-o primă opinie, regăsită în informațiile transmise de Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Bacău, Judecătoria Bacău, Judecătoria Onești, Tribunalul Neamț, Judecătoria Roman, Judecătoria Târgu-Neamț, Judecătoria Piatra-Neamț, Curtea de Apel Brașov, Tribunalul Covasna, Judecătoria Întorsura Buzăului, Curtea de Apel București, Tribunalul București, Tribunalul Giurgiu, Judecătoria Bolintin-Vale, Tribunalul Ialomița, Judecătoria Urziceni, Judecătoria Buftea, Judecătoria Turnu Măgurele, Judecătoria Videle, Judecătoria Bistrița-Năsăud, Judecătoria Bistrița, Tribunalul Sălaj, Judecătoria Șimleu Silvaniei, Judecătoria Zalău, Curtea de Apel Constanța, Judecătoria Tulcea, Judecătoria Babadag, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Gorj, Judecătoria Târgu Cărbunești, Judecătoria Novaci, Tribunalul Dolj, Judecătoria Craiova, Judecătoria Segarcea, Tribunalul Olt, Judecătoria Strehăia, Judecătoria Baia de Aramă, Judecătoria

Vânju Mare, Judecătoria Orșova, Tribunalul Iași, Judecătoria Iași, Judecătoria Răducăneni, Judecătoria Pașcani, Judecătoria Bârlad, Curtea de Apel Galați, Tribunalul Galați, Judecătoria Galați, Curtea de Apel Pitești, Tribunalul Argeș, Judecătoria Horezu, Judecătoria Bălcești, Tribunalului Dâmbovița (opinie majoritară), Judecătoria Ploiești, Judecătoria Vălenii de Munte, Curtea de Apel Suceava, s-a susținut că **nu constituie infracțiune, în condițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal, acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, în cazul în care aceasta din urmă săvârșește infracțiunea de refuz de prelevare de probe biologice în vederea determinării alcoolemiei.**

32. În susținerea punctului de vedere formulat s-a arătat că nu sunt întrunite condițiile de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal în ipoteza în care subiectul activ al acestei infracțiuni încredințează un vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, iar această din urmă persoană săvârșește infracțiunea de refuz de prelevare de probe biologice în vederea determinării alcoolemiei, fiind trimisă în judecată pentru această infracțiune.

33. S-a apreciat că, în această ipoteză, nu s-ar putea determina în mod efectiv îmbibația alcoolică a persoanei căreia i s-a încredințat vehiculul spre a fi condus pe drumurile publice, în condițiile în care, potrivit Deciziei nr. 14/2020 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, s-a statuat cu caracter general obligatoriu că „*în interpretarea dispozițiilor art. 335 alin. (3) din Codul penal, care incriminează fapta unei persoane de a încredința un vehicul pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, acestea trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,8 g/l alcool pur în sânge.*” În considerentele deciziei se arată în mod expres: „**sintagma sub influența alcoolului**” folosită de legiuitor în art. 335 alin. (3) teza finală din Codul penal face trimitere la infracțiunea prevăzută de art. 336 din Codul penal, respectiv la condiția ca îmbibarea alcoolică a conducătorului auto să depășească 0,8 g/l alcool pur în sânge.

34. Totodată, potrivit dispozițiilor art. 88 alin. (2), (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, care reglementează modul de stabilire a concentrației de alcool:

„(2) *Stabilirea concentrației de alcool sau a prezenței în organism de substanțe psihoactive se face în instituțiile medico-legale autorizate, în conformitate cu normele metodologice elaborate de Ministerul Sănătății.*

(5) *Persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, testată de polițistul rutier cu un mijloc tehnic omologat și verificat metrologic și depistată ca având o concentrație de până la 0,40 mg/l alcool pur în aerul expirat, îi poate solicita acestuia să i se recolteze mostre biologice în cadrul unităților sau instituțiilor medicale prevăzute la alin. (1), în vederea stabilirii îmbibației de alcool în sânge.*

(6) *Persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, testată cu un mijloc tehnic omologat și verificat metrologic și depistată ca având o concentrație de peste 0,40 mg/l alcool pur în aerul expirat, este obligată să se supună recoltării mostrelor biologice, în vederea stabilirii îmbibației de alcool în sânge.*”

35. Rezultă că gradul de îmbibație alcoolică se stabilește în urma recoltării probelor biologice, or, în cazul refuzului de recoltare, această condiție nu mai poate fi probată.

36. **În opinia contrară**, regăsită în informațiile transmise de Judecătoria Moinești, Judecătoria Rupea, Judecătoria Cornetu, Tribunalul Teleorman, Judecătoria Alexandria, Judecătoria Roșiori de Vede, Judecătoria Constanța, Judecătoria Târgu Jiu, Judecătoria Băilești, Judecătoria Calafat, Judecătoria Filiași, Judecătoria Slatina, Judecătoria Caracal, Tribunalul Mehedinți, Curtea de Apel Iași, Judecătoria Râmnicu Vâlcea, Curtea de Apel Ploiești, s-a susținut că **fapta de a încredința autoturismul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului constituie infracțiune, în condițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal, întrucât sunt îndeplinite toate condițiile de tipicitate obiectivă și subiectivă.**

37. În susținerea punctului de vedere formulat s-a arătat că din norma de incriminare rezultă necesitatea îndeplinirii unei condiții atașate elementului material, respectiv ca încredințarea să se realizeze unei persoane despre care subiectul activ știe că se află sub influența alcoolului ori a unor substanțe psihoactive.

38. Decizia nr. 14/2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, nu este aplicabilă în speță, premisa fiind cu totul alta, respectiv că persoana căreia i se încredințează autovehiculul spre a fi condus săvârșește infracțiunea de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice, prevăzută de art. 337 din Codul penal.

39. De altfel, rațiunea pentru care legiuitorul a incriminat fapta prevăzută în art. 337 din Codul penal este aceea că în cazul în care conducătorul unui autovehicul refuză să se supună ori se sustrage prelevării de probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei, pericolul abstract al faptei este prezumat în mod absolut de legiuitor.

40. În acest context, în măsura în care persoanei căreia îi este încredințat vehiculul spre a fi condus pe drumurile publice nu îi poate fi stabilită alcoolemia în mod concret din cauza refuzului ori sustragerii de la prelevarea de mostre biologice, cel care îi încredințează autovehiculul va răspunde, totuși, pentru infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (3) din Codul penal.

41. Infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (3) din Codul penal în varianta supusă dezbaterii se consumă la momentul în care autorul său încredințează vehiculul persoanei despre care știe că se află sub influența alcoolului, independent de atitudinea ulterioară a acestei din urmă persoane, de refuz sau nu al prelevării de probe biologice.

42. Judecătoria Timișoara — Secția penală și Judecătoria Mizil în punctul de vedere formulat au susținut că sesizarea este inadmisibilă, nefiind îndeplinită condiția privind existența unei veritabile chestiuni de drept, în accepțiunea conferită de practica judiciară a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

43. Judecătoria Vaslui, în punctul de vedere formulat, a susținut că problema de drept a fost tranșată prin considerentele Deciziei nr. 14/2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, raționamentul aplicându-se *mutatis mutandis* și în cazul de față, în sensul în care persoana care se află sub influența alcoolului trebuie să săvârșească infracțiunea prevăzută de art. 336 alin. (1) din Codul penal, și nu o altă infracțiune: cum este aceea prevăzută și pedepsită de art. 337 din Codul penal.

VI. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

44. **Decizia nr. 14/2020**, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 10 februarie 2021, care a stabilit că, *în interpretarea dispozițiilor art. 335 alin. (3) din Codul penal, care incriminează fapta unei persoane de a încredința un vehicul pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.*

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

45. Decizia nr. 567 din 22 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 6 februarie 2023, referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul penal.

(16) *Curtea a mai reținut că infracțiunea de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice este strâns legată de infracțiunea de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prevăzută la art. 336 din Codul penal, care constă în conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge. Or, aceasta presupune determinarea îmbibației alcoolice sau a prezenței altor substanțe în organismul făptuitorului, precum și un moment al determinării acestora. Astfel, reglementarea obligației de supunere la prelevarea de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei ori a prezenței unor substanțe psihoactive reprezintă atât un mijloc de asigurare a circulației rutiere, cât și un mijloc de asigurare a probelor necesare în scopul dovedirii faptelor prevăzute la art. 336 din Codul penal, iar incriminarea nerespectării ei este determinată de importanța obiectului juridic al infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe. Dispozițiile art. 336 din Codul penal au la bază prezumția relativă că persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere desfășoară această activitate fără a se afla sub influența alcoolului sau a unor substanțe psihoactive. Prin urmare, scopul testului privind stabilirea îmbibației alcoolice reprezintă un control efectuat de organele poliției pentru asigurarea siguranței traficului rutier. Ca urmare a efectuării testului, în situația constatării unei îmbibații alcoolice de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, persoana aflată în ipoteza normei de la art. 336 din Codul penal va răspunde penal pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe. Așa fiind, „faptele de refuz sau sustragere a unei persoane de la prelevarea de mostre biologice, prevăzute la art. 337 din Codul penal, reprezintă fapte de nesupunere la efectuarea unui control de către organele de poliție, control ce are ca scop verificarea respectării normelor juridice care asigură securitatea traficului pe drumurile publice.”*

46. **Decizia nr. 571/2019** referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 6 martie 2020.

(30) *Curtea conchide că dispozițiile art. 336 din Codul penal au la bază prezumția relativă că persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere desfășoară această activitate fără a se afla sub influența alcoolului sau a unor substanțe psihoactive. Prin urmare, scopul testului privind stabilirea îmbibației alcoolice reprezintă un control efectuat de*

organele poliției pentru asigurarea siguranței traficului rutier. Ca urmare a efectuării testului, în situația constatării unei îmbibații alcoolice de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, persoana aflată în ipoteza normei de la art. 336 din Codul penal va răspunde penal pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe. Așa fiind, faptele de refuz sau sustragere a unei persoane de la prelevarea de mostre biologice, prevăzute la art. 337 din Codul penal, reprezintă fapte de nesupunere la efectuarea unui control de către organele de poliție, control ce are ca scop verificarea respectării normelor juridice care asigură securitatea traficului pe drumurile publice. Astfel, dispozițiile legale ce reglementează obligația supunerii la controalele efectuate de organele de poliție în scopul determinării îmbibației alcoolice nu vizează dreptul la tăcere al persoanelor a căror alcoolemie este, astfel, determinată, ca standard al dreptului la un proces echitabil, prevăzut la art. 21 alin. (3) și art. 6 din Convenție.

VIII. Opinia specialiștilor consultați

47. În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată specialiștilor în drept penal opinia asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

48. **Facultatea de Drept a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca**, în punctul de vedere formulat, *în principal*, a apreciat că *sesizarea nu îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală*, întrucât ea nu privește interpretarea unei chestiuni de drept, ci o chestiune de probațiune.

49. Astfel, din încheierea de sesizare, în esență, instanța de trimitere solicită instanței supreme să se pronunțe asupra mijloacelor de probă/procedurilor probatorii prin care se poate proba îndeplinirea condiției de tipicitate prevăzute de art. 336 alin. (3) din Codul penal, respectiv ca persoana căreia i-a fost încredințat vehiculul pentru a fi condus pe drumurile publice să se afle sub influența alcoolului.

50. În condițiile în care premisa discuției este imposibilitatea stabilirii pe cale științifică a alcoolemiei celui care a condus vehiculul încredințat pe drumurile publice, instanța de trimitere dorește de fapt să primească clarificări cu privire la posibilitatea ca acest element de tipicitate să fie probat cu ajutorul altor mijloace de probă/procedee probatorii (de altfel, această problematică a fost și centrul de greutate al dezbaterilor cu privire la sesizarea instanței supreme).

51. *În subsidiar*, în cazul în care se va aprecia că sesizarea îndeplinește condițiile de admisibilitate, s-a susținut că răspunsul la problema de drept ridicată trebuie să fie în sensul că: *Nu constituie infracțiune, în condițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal, acțiunea celui care încredințează un vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, în cazul în care aceasta din urmă săvârșeste infracțiunea de refuz de prelevare de probe biologice în vederea determinării alcoolemiei, fiind trimis în judecată pentru această infracțiune.*

52. Astfel, conform art. 335 alin. (3) din Codul penal, acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice dobândește relevanță penală în condițiile în care cel care încredințează vehiculul știa că persoana căreia vehiculul i-a fost încredințat se află sub influența alcoolului sau a substanțelor psihoactive. Această cerință de tipicitate are două implicații: în mod obiectiv, persoana căreia i-a fost încredințat vehiculul trebuie să se afle într-una dintre ipotezele mai sus menționate, iar autorul actului de încredințare trebuie să cunoască această situație.

53. Cu privire la prima ipoteză (**persoana se află sub influența alcoolului**), prin Decizia nr. 14/2020 pronunțată în procedura privind dezlegarea unor chestiuni de drept s-a stabilit că aceasta vizează o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.

54. Prin urmare, problema de drept ridicată se reduce la a stabili dacă îmbibația alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se poate stabili prin orice mijloc de probă sau exclusiv prin mijloace de probă cu caracter științific — buletinul de analiză toxicologică.

55. Chiar dacă, cu titlu de regulă, procesul penal este guvernat de principiul libertății probelor, în materia stabilirii alcoolemiei legiuitorul însuși restrânge procedeele probatorii care pot fi folosite pentru stabilirea unei alcoolemii de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.

56. Astfel, în art. 88 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice se arată că: *stabilirea concentrației de alcool sau a prezenței în organism de substanțe psihoactive se face în instituțiile medico-legale autorizate, în conformitate cu normele metodologice elaborate de Ministerul Sănătății.*

57. Congruent, în Normelor metodologice privind recoltarea, depozitarea și transportul probelor biologice în vederea probațiunii judiciare prin stabilirea alcoolemiei sau a prezenței în organism a substanțelor psihoactive în cazul persoanelor implicate în evenimente sau împrejurări în legătură cu traficul rutier, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.512/2013, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că *recoltarea probelor biologice de la persoanele implicate în evenimente sau împrejurări în legătură cu traficul rutier, în vederea determinării alcoolemiei sau a prezenței în organism a produselor ori a substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora, din dispoziția organelor abilitate, se poate face în cadrul oricărei unități de asistență medicală autorizate sau în instituții medico-legale de către personalul medical care are aviz valabil de liberă practică — art. 1 alin. (1) sau că determinarea, în vederea probațiunii judiciare, a alcoolemiei sau a prezenței în organismul unei persoane a produselor sau substanțelor stupefiante ori a medicamentelor cu efecte similare acestora, denumite în continuare droguri, se realizează numai în laboratoarele de toxicologie din cadrul instituțiilor medico-legale, potrivit competenței teritoriale — art. 5 alin. (1).*

58. Așadar, determinarea concentrației de alcool în sânge se poate realiza doar prin procedee probatorii de natură științifică (analiza toxicologică), și nu prin orice mijloace de probă. Această restrângere de natură probatorie este confirmată inclusiv în jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 732 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 27 ianuarie 2015, paragraful 26): *Îmbibația alcoolică se determină prin analiza toxicologică a mostrelor biologice recoltate la un moment de timp mai mult sau mai puțin îndepărtat de momentul săvârșirii infracțiunii, care este cel al depistării în trafic a conducătorului vehiculului.*

59. Această restricție de natură probatorie trebuie translatată și în cadrul tipicității infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (3) din Codul penal în sensul în care, și în acest cadru, determinarea alcoolemiei celui căruia i-a fost încredințat vehiculul spre a fi condus pe drumurile publice trebuie realizată în aceeași modalitate (analiza toxicologică). În cazul refuzului sau sustragerii de la prelevare, un astfel de demers nu poate fi realizat, fapt ce determină și imposibilitatea identificării tuturor elementelor de tipicitate ale faptei de încredințare a vehiculului spre a fi condus pe drumurile publice.

60. **Facultatea de Drept din cadrul Universității din Craiova** a susținut că acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, în cazul în care aceasta din urmă săvârșește infracțiunea de refuz de prelevare de probe biologice în vederea determinării alcoolemiei, fiind trimisă în judecată pentru această infracțiune, poate constitui infracțiune în condițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal, dacă se dovedește prin orice mijloc de probă, dincolo de orice îndoială rezonabilă că persoana căreia i s-a încredințat vehiculul avea o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.

61. În susținerea punctului de vedere formulat s-a precizat că art. 335 alin. (3) din Codul penal, spre deosebire de art. 336 alin. (1) din Codul penal, nu reglementează minimul îmbibației alcoolice care trebuie să fie regăsită în sângele persoanei căreia i se încredințează vehiculul. Dispoziția legală a fost analizată de Înalta Curte de Casație și Justiție în cadrul unui complet pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală prin Decizia nr. 14 din 25 mai 2020, în care s-a stabilit cu caracter obligatoriu că *„în interpretarea dispozițiilor art. 335 alin. (3) din Codul penal, care incriminează fapta unei persoane de a încredința un vehicul pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, acestea trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge”.*

62. Astfel, pentru ca fapta să constituie infracțiune este necesar ca îmbibația alcoolică a persoanei căreia i se încredințează vehiculul, despre care autorul știe că a consumat băuturi alcoolice, să fie de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge. În interpretarea și aplicarea art. 336 alin. (1) din Codul penal, care sancționează fapta de a conduce pe drumurile publice sub influența băuturilor alcoolice atunci când îmbibația alcoolică este de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, s-a stabilit că dovedirea gradului de îmbibație alcoolică în sânge se face cu ajutorul a două mostre de sânge recoltate la un interval de o oră una față de cealaltă, potrivit Ordinului ministrului sănătății nr. 277/2015.

63. Ordinul ministrului sănătății nr. 277/2015 modifică și completează Ordinul ministrului sănătății nr. 1.512/2013 pentru aprobarea Normelor metodologice privind recoltarea, depozitarea și transportul probelor biologice în vederea probațiunii judiciare prin stabilirea alcoolemiei sau a prezenței în organism a substanțelor sau produselor stupefiante ori a medicamentelor cu efecte similare acestora în cazul persoanelor implicate în evenimente sau împrejurări în legătură cu traficul rutier care se aplică pentru *„recoltarea probelor biologice de la persoanele implicate în evenimente sau împrejurări în legătură cu traficul rutier, în vederea determinării alcoolemiei sau a prezenței în organism a produselor ori a substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora (...).”*

64. Aceste norme metodologice se aplică doar persoanelor implicate în evenimente sau împrejurări în legătură cu conducătorul auto pentru a stabili gradul de îmbibație alcoolică și pentru a se stabili dacă se îndeplinesc condițiile de tipicitate ale infracțiunii reglementate de art. 336 alin. (1) din Codul penal. În cazul în care conducătorul vehiculului refuză sau se sustrage de la prelevarea mostrelor biologice, el va răspunde pentru infracțiunea prevăzută de art. 337 din Codul penal.

65. Pentru conducătorul vehiculului este important să se facă dovada îmbibației alcoolice prin buletin de analiză toxicologică, întrucât rezultatul acesteia influențează încadrarea faptei la contravenție sau la infracțiune. Cu toate acestea, modalitatea de stabilire a alcoolemiei nu este o condiție de tipicitate a infracțiunii, ci doar un mijloc de probă a îndeplinirii condiției nivelului de îmbibație alcoolică.

66. În cazul persoanei care încredințează vehiculul unei persoane despre care știe că se află sub influența alcoolului, infracțiunea se consumă în momentul în care vehiculul a fost încredințat și a devenit posibilă conducerea acestuia, iar nu în momentul în care a fost condus.

67. Prin urmare, nu este neapărat necesar ca vehiculul să fi fost pus în mișcare pe drumurile publice pentru a se reține infracțiunea reglementată de art. 335 alin. (3) din Codul penal.

68. Așadar, există posibilitatea ca persoana căreia i se încredințează vehiculul să nu răspundă penal pentru că nu a condus pe drumurile publice vehiculul, dar persoana care i l-a încredințat trebuie trasă la răspundere penală dacă sunt îndeplinite condițiile. În această situație, conducătorul auto nu ar putea fi obligat să se supună prelevării de mostre biologice, iar dovedirea îmbibației alcoolice ar trebui făcută prin orice mijloace de probă.

69. Mai mult, autorul faptei de încredințare a vehiculului nu poate cunoaște gradul exact de îmbibație alcoolică, dar poate aprecia pe baza propriilor simțuri și/sau a cantității de alcool pe care persoana căreia i se încredințează vehiculul a consumat-o, dacă aceasta are o îmbibație alcoolică ridicată sau nu, întrucât la o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge semnele exterioare sunt vizibile.

70. Rațiunea pentru care s-a stabilit că fapta prevăzută de art. 335 alin. (3) din Codul penal constituie infracțiune doar dacă persoana căreia i se încredințează vehiculul are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge a fost aceea că nu ar putea fi tras la răspundere penală cel care încredințează vehiculul, iar conducătorul să răspundă doar pentru o sancțiune contravențională atunci când îmbibația alcoolică este de maximum 0,80 g/l alcool pur în sânge, însă în cazul în care conducătorul refuză sau se sustrage de la prelevarea de mostre biologice, acesta va răspunde pentru infracțiunea reglementată de art. 337 din Codul penal, iar cel care i-a încredințat vehiculul ar putea să rămână nepedepsit dacă singurul mijloc de probă a îmbibației alcoolice ar fi buletinul de analiză toxicologică.

71. Prin urmare, pentru identitate de rațiune, în cazul în care conducătorul auto refuză sau se sustrage de la recoltarea mostrelor biologice, îmbibația alcoolică trebuie stabilită prin orice mijloace de probă care pot dovedi dincolo de orice dubiu rezonabil că persoana căreia i s-a încredințat vehiculul avea o îmbibație de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.

72. În sprijinul acestei soluții este și principiul libertății probelor, existând posibilitatea administrării oricăror mijloace de probă cu excepția celor interzise expres de lege, precum și posibilitatea răsturnării unei probe științifice prin mijloace de probă neștiințifice care dovedesc situații de fapt diferite de cele indicate de probele științifice.

IX. Punctul de vedere exprimat de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția judiciară

73. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în punctul de vedere transmis, în esență a susținut că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate, astfel:

74. Condiția de admisibilitate referitoare la *inexistența unei dezlegări a aceleiași probleme de drept date anterior de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mecanismele de unificare a practicii*. Prin Decizia nr. 14/2020 instanța supremă a stabilit cu caracter obligatoriu faptul că pentru a fi întrunite condițiile de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal este necesar ca persoana căreia i se încredințează un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice trebuie să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l

alcool pur în sânge. Așadar, interpretarea oferită de instanța supremă este clară și explicită, organele judiciare urmând a reține infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (3) din Codul penal doar în cazul inculpatului care a încredințat vehiculul unui conducător auto care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.

75. Atât timp cât nu s-a stabilit o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge întrucât conducătorul auto a refuzat prelevarea mostrelor biologice, ceea ce este de natură să atragă răspunderea penală a acestuia pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 337 din Codul penal, nu poate fi reținută infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (3) din Codul penal.

76. *Condiția de admisibilitate referitoare la existența unei chestiuni de drept veritabile care să privească interpretarea unei dispoziții legale în abstracto, respectiv o dezlegare cu valoare de principiu*, nu rezolvarea implicată a unor particularități care țin de fondul cauzei și nici confirmarea soluției care se prefigurează în cauză

77. Astfel, din analiza încheierii de sesizare se observă că prin întrebarea formulată se solicită instanței supreme să dea o dezlegare unei probleme de drept concrete specifice fondului cauzei în care s-a realizat sesizarea, respectiv posibilitatea stabilirii alcoolemiei în cazul conducătorului auto care refuză prelevarea de mostre biologice și care este trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 337 din Codul penal. În cuprinsul sesizării instanța de trimitere a și oferit răspunsul la propria întrebare, subliniind la pct. IV din considerente că *esențială în cauză este existența unei imposibilități de stabilire a alcoolemiei, imposibilitate ce a rezultat din săvârșirea unei alte infracțiuni, respectiv refuzul de prelevare a mostrelor biologice în vederea determinării alcoolemiei, faptă pentru care conducătorul auto a fost trimis în judecată*.

78. În acest context, instanța de trimitere solicită, în esență, o confirmare a soluției care se prefigurează în cauză. Or, așa cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, nu este permis a se apela la acest mijloc legal în scopul de a primi de la instanța supremă rezolvarea în concret a speței, în formula confirmării sau neconfirmării soluției ce se prefigurează în cauză (Decizia nr. 5 din 13 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 30 martie 2020).

X. Opinia judecătorului-raportor

79. Soluția propusă de judecătorul-raportor a fost aceea de admitere a sesizării formulate. În esență, s-a reținut că fapta de a încredința un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află sub influența alcoolului, dar care a refuzat sau s-a sustras de la prelevarea de mostre biologice și care este trimisă în judecată pentru infracțiunea prevăzută de art. 337 din Codul penal, nu întrunește condițiile de tipicitate pentru reținerea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție — Admisibilitatea sesizării

80. Reglementând condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, legiuitorul a stabilit în art. 475 din Codul de procedură penală posibilitatea curților de apel sau a tribunalelor, investite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, care constată, în cursul judecării, existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și asupra căreia instanța supremă nu a statuat încă printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un

recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs, de a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu respectivei probleme de drept.

81. Pentru a fi admisibilă o asemenea sesizare trebuie îndeplinite cumulativ mai multe cerințe, respectiv existența unei cauze aflate în curs de judecată în ultimul grad de jurisdicție pe rolul uneia dintre instanțele prevăzute expres de articolul anterior menționat, soluționarea pe fond a acelei cauze să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării, iar problema de drept să nu fi fost încă dezlegată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mecanismele legale ce asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești sau să nu facă în prezent obiectul unui recurs în interesul legii.

82. Totodată, din economia dispozițiilor legale invocate reiese că admisibilitatea sesizării este condiționată, în mod esențial, de existența unei veritabile probleme de drept, care să facă necesară o rezolvare de principiu prin pronunțarea unei hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție, aceasta constituind, de fapt, premisa fundamentală ce justifică intervenția instanței supreme prin mecanismul de unificare a practicii judiciare instituit de art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală.

83. În speță, se constată că este îndeplinită condiția privind **existența unei cauze pendinte aflate în curs de judecată în ultimă instanță**, Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie fiind investită cu soluționarea căii ordinare de atac a apelului în ultimă instanță.

84. De asemenea, este îndeplinită **condiția existenței unei probleme de drept**, susceptibilă de a fi rezolvată în mod diferit de către instanțe. Dovadă fac în acest sens punctele de vedere diferite trimise de curțile de apel, însoțite în unele cazuri și de hotărâri judecătorești în care problema supusă analizei a primit soluții diferite. Deși s-ar putea argumenta că esența întrebării adresate de instanța de trimitere vizează modul în care se poate proba (mijloacele de probă/procedeele probatorii) îmbibația alcoolică a persoanei căreia i-a fost încredințat vehiculul și, drept urmare, s-ar putea susține că nu ar fi o veritabilă problemă de drept, ci un aspect care ține de probațiune, și care excedează cadrului legal prevăzut de art. 475 din Codul de procedură penală, din modul în care este formulată întrebarea și modul cum a fost înțeleasă de unele instanțe rezultă că instanța de trimitere nu a avut în vedere doar lămuriri cu privire la mijloacele probatorii care pot fi utilizate pentru a stabili dacă persoana căreia i s-a încredințat vehiculul „se află sub influența alcoolului”, ci a solicitat instanței supreme să stabilească dacă se poate reține infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (3) din Codul penal în sarcina persoanei care încredințează un autovehicul unei alte persoane despre care știe că se află sub influența alcoolului și care a refuzat prelevarea de mostre biologice în vederea determinării alcoolemiei.

85. În ceea ce privește condiția ca **problema de drept a cărei dezlegare se solicită să nu fi fost supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție**, constată că este de asemenea îndeplinită, în sensul că nu s-a statuat asupra ei printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. Deși se poate argumenta că problema de drept ce face obiectul acestei trimiteri a fost rezolvată implicit prin Decizia nr. 14 din 25 mai 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin care s-a statuat că pentru a fi întrunite condițiile de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul

penal este necesar ca persoana căreia i se încredințează un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, trebuie observat că în prezenta cauză persoana căreia i se încredințează vehiculul săvârșește infracțiunea de refuz de prelevare de mostre biologice. Situația particulară din speță a permis efectuarea unor probe care atestă că persoana care a condus vehiculul consumase băuturi alcoolice și cel care i-a încredințat vehiculul cunoștea acest lucru, dar esența chestiunii supuse dezlegării vizează posibilitatea reținerii infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal atunci când în sarcina celui căruia i-a fost încredințat vehiculul se reține infracțiunea de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice.

86. Totodată, se constată că în cauză este îndeplinită și **condiția ca de soluționarea chestiunii de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei în care a fost invocată**.

Cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării

87. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală constată că rezolvarea problemei de drept vizând îndeplinirea condițiilor de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal, în cazul încredințării unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, în cazul în care aceasta din urmă săvârșește infracțiunea de refuz sau sustragerea de la prelevarea de mostre biologice în vederea determinării alcoolemiei, implică un examen juridic plasat în două coordonate distincte.

88. Prima ipoteză se referă la *situația în care persoana căreia i s-a încredințat vehiculul săvârșește infracțiunea de refuz de prelevare de probe biologice, fără existența unor probe care să ateste faptul că a consumat alcool*.

89. Rațiunea pentru care legiuitorul a incriminat fapta prevăzută de art. 337 din Codul penal este aceea de a face efectivă posibilitatea de a-l sancționa pe conducătorul unui vehicul care conduce sub influența alcoolului sau substanțelor psihoactive, chiar dacă acesta refuză testarea. În lipsa incriminării faptei de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice, multe din persoanele surprinse conducând un vehicul sub influența alcoolului sau a unor substanțe psihoactive ar adopta un astfel de comportament, pentru a împiedica tragerea la răspundere penală. Obiectul juridic al acestei infracțiuni constă în relațiile sociale privind siguranța circulației pe drumurile publice, siguranță garantată și de obligația conducătorilor auto de a se supune controlului și prelevării de mostre biologice atunci când sunt suspecți de consumul de alcool sau substanțe psihoactive. În mod secundar, prin intermediul acestei incriminări se protejează relațiile sociale privind înfăptuirea justiției, deoarece permite sancționarea conducătorului auto în cazul neconformării acestuia la testare, comportament ce împiedică organele judiciare să verifice săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 336 din Codul penal. Ca atare, refuzul ori sustragerea de a se supune prelevării de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei sau prezenței unor substanțe psihoactive este suficientă pentru reținerea acestei infracțiuni, chiar în absența consumului de alcool sau substanțe psihoactive.

90. Din această perspectivă, infracțiunea de refuz sau sustragere de la prelevare de probe biologice apare ca fiind un substitut pentru infracțiunea de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe. Aceasta justifică întrebarea dacă, în contextul infracțiunii prevăzute de art. 335

alin. (3) din Codul penal, nu se poate activa răspunderea penală a celui care încredințează un vehicul nu doar în cazul în care persoana căreia i l-a încredințat se află sub influența alcoolului sau a unor substanțe psihoactive, ci și în situația în care aceasta refuză sau se sustrage de la prelevarea de mostre biologice.

91. Deși persoanei căreia i-a fost încredințat vehiculul nu îi poate fi stabilită îmbibația alcoolică din cauza refuzului sau sustragerii de la prelevarea de mostre biologice, cel care i-a încredințat autoturismul nu poate răspunde pentru infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (3) din Codul penal, deoarece principiul legalității împiedică interpretarea noimei penale prin analogie. Dacă art. 335 alin. (3) din Codul penal se referă la situațiile prevăzute în alin. (1) sau (2), ale aceluiași articol, sau la situația în care persoana se află sub influența alcoolului sau a unor substanțe psihoactive, nu se poate constata îndeplinirea condițiilor de tipicitate și atunci când persoana căreia i-a fost încredințat autovehiculul refuză sau se sustrage de la prelevarea de mostre biologice. Pe lângă acest argument, care ține de legalitatea incriminării, trebuie avut în vedere faptul că art. 335 alin. (3) din Codul penal prevede și o condiție care ține de latura subiectivă, și anume ca cel care încredințează vehiculul să fi știut că persoana căreia i l-a încredințat se află sub influența alcoolului, adică această stare să fie preexistentă și cunoscută celui care încredințează vehiculul. În cazul refuzului sau sustragerii de la prelevarea de mostre biologice, activitatea infracțională este ulterioară momentului încredințării vehiculului și, drept urmare, această condiție nu este îndeplinită.

92. În cea de a doua ipoteză, *persoana căreia i-a fost încredințat vehiculul refuză sau se sustrage de la prelevarea de mostre biologice, dar cel care i-a încredințat vehiculul știe că se afla sub influența alcoolului și există în acest sens probe la dosar (situația de fapt din cauza ce a prilejuit prezenta trimitere spre dezlegare a problemei de drept).*

93. Pentru această situație este necesar să avem în vedere o dezlegare dată anterior de Înalta Curte de Casație și Justiție. Conform Deciziei nr. 14/2020 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, *„în interpretarea dispozițiilor art. 335 alin. (3) din Codul penal, care incriminează fapta unei persoane de a încredința un vehicul pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, acestea trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge”*. Ca atare și în prezenta analiză trebuie să înțelegem prin persoană aflată „sub influența alcoolului” o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.

94. Cu privire la acest aspect este relevant dacă îmbibația alcoolică într-o cauză penală cu un asemenea obiect se poate stabili prin orice mijloc de probă sau dacă se face exclusiv prin mijloace de probă cu caracter științific (expertiză medico-legală). Deși această problemă a făcut obiectul unei trimiteri anterioare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 52 din 28 septembrie 2022, a respins ca inadmisibilă sesizarea privind modalitatea prin care se poate stabili îmbibația alcoolică a unei persoane, statuând că prin întrebarea adresată se urmărește, de fapt, stabilirea standardului probatoriu ce trebuie avut în vedere pentru dovedirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (1) din Codul penal, aspect ce nu poate face obiectul procedurii reglementate de art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, în contextul prezentei cauze, dezlegarea dată unei asemenea probleme este parte integrantă a soluționării problemei de drept cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție.

95. Când instanța este chemată să decidă dacă îmbibația alcoolică a unei persoane este peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, trebuie să respecte un standard probator.

96. În Decizia nr. 732 din 16 decembrie 2014 a Curții Constituționale, prin care a fost declarată neconstituțională sintagma *„la momentul prelevării mostrelor biologice”*, se statuează că îmbibația alcoolică relevantă pentru infracțiunea de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe este cea de la momentul depistării în trafic a conducătorului vehiculului, și nu cea de la momentul recoltării mostrelor biologice. Pentru stabilirea îmbibației alcoolice la un moment anterior celui al recoltării mostrelor biologice, nu poate fi avut în vedere decât un calcul retroactiv al alcoolemiei, ceea ce înseamnă că aceasta nu poate fi stabilită decât prin intermediul unei probe științifice.

97. Respectarea condițiilor de legalitate în administrarea probatoriului impune ca valoarea îmbibației alcoolice să fie stabilită în conformitate cu dispozițiile art. 88 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, art. 7 din Normele metodologice privind recoltarea, depozitarea și transportul mostrelor biologice în vederea probațiunii judiciare prin stabilirea alcoolemiei sau a prezenței în organism a substanțelor psihoactive în cazul persoanelor implicate în evenimente sau împrejurări în legătură cu traficul rutier, parte integrantă din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.512/2013, și cele din Ordinul ministrului sănătății nr. 277/2015 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind recoltarea, depozitarea și transportul probelor biologice în vederea probațiunii judiciare prin stabilirea alcoolemiei sau a prezenței în organism a substanțelor sau produselor stupefiante ori a medicamentelor cu efecte similare acestora în cazul persoanelor implicate în evenimente sau împrejurări în legătură cu traficul rutier, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.512/2013, care prevăd că pentru determinarea alcoolemiei se recoltează două mostre de sânge la interval de o oră una față de cealaltă, iar în cazul în care nu s-au recoltat două astfel de mostre estimarea retroactivă a alcoolemiei nu se va putea efectua.

98. Modalitatea în care se stabilește îmbibația alcoolică nu este un element de tipicitate al infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, dar condiția ca îmbibația alcoolică să fie *„de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge”* este o astfel de condiție, pentru că fără depășirea acestei limite se poate reține doar o contravenție, nu o infracțiune. Existența sau inexistența acestei condiții de tipicitate nu poate fi stabilită decât printr-o probă științifică (un calcul retroactiv al alcoolemiei prin expertiză medico-legală), și nu cu ajutorul altor mijloace probatorii. Acesta este motivul pentru care există obligativitatea recoltării mostrelor biologice în cazul depistării în trafic a unui conducător auto care are o concentrație de peste 0,40 g/l alcool pur în aerul expirat (echivalentul a 0,80 g/l alcool pur în sânge), iar valoarea obținută cu aparatul etiloteșt nu este aptă din punct de vedere probatoriu să conducă la stabilirea existenței unei infracțiuni.

99. De asemenea, restrângerea mijloacelor probatorii în cazul acestei infracțiuni este confirmată de existența infracțiunii de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice, incriminarea unei asemenea fapte fiind necesară în condițiile în care săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe nu poate fi probată decât prin prelevarea unor mostre biologice care să ateste depășirea valorii de 0,80 g/l alcool pur în sânge.

100. În concluzie, pentru îndeplinirea condițiilor de tipicitate obiective ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal, este necesar ca, pentru persoana căreia i-a fost încredințat vehiculul, să existe o depășire a valorii îmbibației alcoolice de 0,80 g/l alcool pur în sânge, iar această valoare să fie probată printr-o probă științifică (expertiză medico-legală), și nu prin alte mijloace probatorii.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Constituie infracțiune, în condițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal, acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, în cazul în care aceasta din urmă săvârșește infracțiunea de refuz de prelevare de probe biologice în vederea determinării alcoolemiei, fiind trimisă în judecată pentru această infracțiune?”

Stabilește că: fapta de a încredința un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află sub influența alcoolului, dar care a refuzat sau s-a sustras de la prelevarea de mostre biologice și care este trimisă în judecată pentru infracțiunea prevăzută de art. 337 din Codul penal, nu întrunește condițiile de tipicitate pentru reținerea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală. Pronunțată în ședință publică astăzi, 18 septembrie 2023.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **ELENI CRISTINA MARCU**

Magistrat-asistent,
Adina-Andreea Ciuhan Teodoru

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Legii nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 977 din 27 octombrie 2023, se face următoarea rectificare:

— la articolul XXVI, punctul 1, cu referire la art. 18 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în loc de: „... 8.000 lei, inclusiv indemnizații ...” se va citi: „... 8.000 lei inclusiv, indemnizații ...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

